

Сценарій
огляду художньої самодіяльності
Томаківського професійного аграрного ліцею
«Фестивальний дивограй профтехосвіти»

(голос із-за куліс)

Я маю право жити на землі,
Творити, дихати, навчатись,...
Примножувать багатства всі її,
Своєю Україною пишатись.

Я маю право на веселку й на весну,
На щедру осінь і на тепле літо,
На зиму, так безмежно чарівну,
Й на лани із стиглим житом.

На золотаве сонце в небесах,
Що щедро Україну зігріває,
На соловейка спів в гаях
І на любов батьків, безмежну і безкраю.

(починає грати пісня)

Пісня « Як у нас на Україні»

(виходять ведучі з артистами, звучать фанфари)

Вед: Ви чуєте маршу акорди веселі,
Знайомі давно вже усім.

Вед: І з ним крокує в будинки й оселі...
Життя в розмаїті й красі.

Вед: Здрастуйте друзі!

Вед: Привіт вам, дівчата!

- Привіт, молодиці!
- Привіт, парубки!
- Вітаєм усіх вас!
- Бажаємо щастя!
- Достатку й здоров'я!
- На довгі роки!

Вед: Ось із вами привітались,

Всім в любові ми зізнались.
Головне ж то не забуть,
Чого всі сюди зібрались.

Вед: І знову фестиваль збирає друзів
Мрійливих, стильних, молодих,
Усі таланти він єднає
На творчість надихає всіх!!!

Вед: Юначі мрії... їх багато -
Всі – по щасливе майбуття,
Нам працювати треба всім завзято,
Щоб мрії наші втілились в життя.

Вед: Здійснити мрії може кожний!
На чарівниць не розраховуй – дій!!!
Нехай тобі у цьому допоможе
Профтехосвітній фестиваль юначих мрій!!!

Вед: Шановні друзі! Сьогодні ліцей гостинно відкриває свої двері і
запрошує на фестиваль учнівської творчості.

Вед: Зустрічайте наших гостей- методиста Навчально –
методичного центру професійно-технічної освіти
Дніпропетровської облдержадміністрації Гуткіну Елу Данилівну.

(звучить музика)

Вед: З хлібом у нас зустрічають гостей
Хліб повсюди цвіте в короваї,
І кращих немає на світі вістей,
Ніж хліб уродився у рідному краї

(підносять хліб гостям)

Вед: Хлібом – сіллю вас вітаєм
І здоров я вам бажаєм,
Під веселий спів дзвінкий,
Вам шлемо уклін низький!

Вед: Весняний день - прозорий, голубий,
Навколо ніжно пахне білим цвітом,
Під вікнами туркочуть голуби,
Щебечуть на подвір'ї жваві діти.
Душа чутлива, мов ота струна,
До барв весняних, запахів та звуків,
Так може чарувати лиш весна
Після холодних місяців розлуки.

(пісня “ Один раз в год сады цветут»”

Вед: Як ти вважаєш, чи легко розповісти по свою заповітну мрію?

Вед: Думаю, що не дуже. Адже вона живе у серці,

І висловити її словами досить складно.

Вед: Так, у кожного різні мрії.

Вед: Це правда, Наталка Бондаренко , наприклад, весь час мрії про янголів!

Пісня « Мой ангел»

Вед: Багато хто мріє про скарби, про мандри екзотичними країнами...

Вед: Давайте перенесемося туди за допомогою танцю, який виконає Очеретько Юлія

Вед: Танець називається « Гра з хусткою»

Вед: Ціково про що цей танець?

Вед: Мабуть про те, як танцівниця при дворі шаха розважає аудиторію та хвалиться яке у неї гарне вбрання і хустина. Вона говорить: « Подивіться яка у мене гарна хустина, яка вона легенька, я зачарую нею усіх»

(східний танець)

Вед: Наш фестиваль - це заклик працювати творчо, натхненно, з любов'ю, на користь своєму селищу, собі, району та державі.

Вед: За роки свого існування наш навчальний заклад випустив чимало учнів, і завжди нам було ким пишатися. Це і найкращий оратор України 2006 року наш Олександр Алькема, це і наші

спортсмени, які вкотре вже чекають на перемогу у 53 Спартакіаді, це і наші талановиті викладачі та майстри.

Вед: Розподіл професій на погані й хороші, цікаві та не цікаві, легкі й важкі – помилковий. Значення професії у житті людини залежить не від характеру роботи, а як до неї ставиться сама людина, а саме відповідально та творчо.

Вед: **Монолог про професію виконує Павленко Сергій.**

Монолог про професію

Як мені все набридло, і язик вам не болять.

І кому яке з вас діло, як я буду далі жити?

Атестат мені вручили, і освіта в мене є,

Хватить, вже мене навчили, знаю

я тепер своє.

Розум щоб не розтрусити,

сяду нишком на печі.

Буду спати, буду пити, буду їсти калачі.

А як сили наберуся, відпочину від цих слів,

Може, навіть, оженюся, бо ще раз не дозрів.

І візьму собі дружину, щоб варила борщ, супи.

Не дурний я гнути спину, бо я – той,

не для сапи.

В мене все ж таки освіта, хоч середня, але є.

Хочу ще побачити світла, а у батька гроші є.

“Географію, природу треба знати”,

- хтось верзе.

Мене батько й на машині до базару доведе.

Ну, а там з усього світу – і для тіла,

й для душі,

Нащо вам, дурним, освіта?

Нащо голову сушить?

От я зовсім не журюся і нічого не боюся...

От від’їмся, відіплюсь, і, напевно, оженюся.

Як то добре, що вже школу на кінець

закінчив у строк.

Батьки вже мене ніколи не вестимуть

на урок.

І не будуть мене бити, що не хочу я читати,

Буду я спокійно жити, до обіду буду спати.

Ну, а ви собі дерзайте, і працюйте, і творіть.

Жили, нерви надривайте,

і летіть собі, летіть.

Я ж не хочу того знати, також мову завели.
Он мене вже кличуть мати, може,
жінку привели.
А, можливо, кличуть їсти,
я вже знову зголоднів.
Ой, скоріш до столу сісти.

От би я вже попоїв!

“Відтягнутися” – не штука,
Але тут така мука
В голові засіла “фішка”:
Як водночас “кайф” зловити
І нічого не робити.
Та урветься ця “житуха”,
Ну, чого така “непруха”,
Скоро йти вже межі люди,
Там – що треба роздобуду,
Там – що треба розшукаю,
Бо я виходу не маю.
Хочу “хакером” я стати,
Людям буду помагати:
Гроші мільйонера дам пенсіонеру.
А ще класно в шоу-бізнес,
Щоб відкрився новий Вітас,
А, можливо, з Дейлом заспіваєм весело.
Може б, я знімав кіно –
В нас це кожному дано.
І тобі б сяли на екрані
Не тільки “Бідні Насті”, а і Вані.
Книжки можу ще писати,
І оцінку всім давати,
І не гірше Бузини
Про Шевченка розказати,
Що, мовляв, такий-сякий,
А я кращий – не такий.
А податковий інспектор –
Чим погане ремесло.
Як подамся я туди –
Загуде усе село.
“Відтягнувся” б у “бригадирах”.
Я як Белий Саша,
Та не дружить щось з “ментами”
Вся бригада наша.
А якщо серйозно, то...
Професій безліч є цікавих,
Але свою обрати як,

Щоб добре діло й добра слава,
І я собі міркую так:
Потрібно лікувать хвороби,
Водить у космос кораблі,
Та я із роду хліборобів,
І родовід мій – від землі!
Знайти своє – щоб серце стисло,
Щоб зрозумів – отут я весь.
Ми “відриватися” не звикли,
Далекий нам такий прогрес.
Всім – жити чесно,
З правдою усюди не розминатись, а дружить,
А ремесло, як кажуть люди,
Нам за плечима не носить.

Вед: Жив багатий чоловік шляхетного походження. Коли він зібрався вирушити до чужого краю, то покликав своїх десять рабів і дав їм десять талантів і сказав: “Використайте їх для справи, поки я не повернуся”.

Через певний час він повернувся і відразу ж наказав покликати рабів, яким дав срібло, щоб дізнатись, хто що придбав. Перший відповів, що примножив гроші, приніс 10 талантів, другий приніс 5 талантів. А третій прийшов і приніс той талант, що дав йому пан. Його пан запитав, чого він не використав срібло для справи, на що той відповів, що закопав талант, боячись загубити і бути покараним. І пан забрав цей один талант від нього. Господь Ісус хотів сказати цим, що як це важливо, щоб всі свої здібності, сили, талант, які дав нам Бог, ми вживали для служіння йому, для реалізації своїх можливостей, для самовираження.

Вед: У нас в ліцеї таланти не закопують в землю !!!

Вед: Хто таланти відкриває?

Вед: Педагоги!

Вед: Хто нас розуму навчає?

Вед: Педагоги!

Вед: Хто нам розкриває всі скарби душі ? Скажемо ми всі

Вед: Так. Педагоги.

Вед : Запрошуємо на сцену майстра виробничого навчання Стрільчонок Тетяну Миколаївну зі своїми учнями.

Пісня « Сонце»

Вед: Віка, а чи знаєш ти , яким чином привернути до себе увагу?

Вед: Звісно, зачіскою.

Вед: А ще?

Вед: Ходою ,

Вед: А ще?

Вед: Одягом

Вед: А ще?

Вед: Звісно танцем, я завжди так роблю.

Вед: Я гадаю нашим наступним артистам це вдасться.

(Танець « Рок-н-рол»)

Вед: Стояла я і слухала весну,
Весна мені багато говорила,
Співала пісню дзвінку, голосну,
То знов таємно-тихо шепотіла
Вона мені співала про любов,
Про радощі, надії,
Вона мені переспівала знов
Те, що давно мені співали мрії.

Пісня у виконанні Олександри Дем'янчук

Вед: Віко, я знаю. що ти пишеш вірші. Але ж це таке непоєднане – комп'ютерні програми і емоційна поезія, сухий бухгалтерський облік і художня образність?

Вед: Нічого дивного в цьому немає, адже людська особистість прагне самореалізації у різні способи. Професійна реалізація дає нам тверду життєву основу, а творча - духовний потенціал. Врешті - решт саме завдяки своїй творчій реалізації людина входить в історію : ніхто не згадає Чехова – лікаря, але всі знають Чехова – письменника, ніхто не пам'ятає Котляревського – військового, чиновника Карпенка - Карого, фельдшера Остапа Вишню. Але всі їх знають як видатних письменників.

Вед: Чи не прочитаєш нам своєї поезії?

Вед: так, звісно.
(виступ ведучої)
Пісня “ Клен”

Вед: Так, нам ,учням, слід обов’язково бути грамотним оператором, кваліфікованим бухгалтером, освіченим водієм.
Вед: Але зовсім не обов’язково бути занудою, що нічого не бачить, крім бухгалтерської звітності та ремонту автомобіля.
Вед: Знатися на музиці, на живописі, поезії для наших учнів так само природно. Гадаю ви в цьому переконалися.

Вед: Дякуємо за увагу! Хай вам щастить!

Вед: Тож дай вам, Боже, у мирі проживати,
Щоб завжди руки мало ремесло,
Щоб працювали в нашій Україні,
Щоб легко і щасливо вам було!

Вед: З нагоди 60- річчя від дня народження видатного українського письменника В. Івасюка ...

(виходять всі артисти співають пісню “ Червона Рута”)